

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

05-10-2015

PRIMLJENO

52. Pž-2057/15-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sudu pojedincu Raoulu Dubravcu, u pravnoj stvari tužitelja KING GRAD d.o.o., OIB 33575533473, Senj, kojeg zastupaju punomoćnice Anita i Iva Vrkić, odvjetnice iz Zajedničkog odvjetničkog ureda u Rijeci, protiv tuženika ORTIS COMMERCE d.o.o. u stečaju, OIB 27408374267, Čavle, kojeg zastupa stečajni upravitelj Loris Rak iz Rijeke, a njega zastupa punomoćnik Vojko Braut, odvjetnik iz Rijeke, radi isplate i utvrđenja tražbine u iznosu od 63.070,34 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1914/14-67 od 12. siječnja 2015., 9. srpnja 2015.

riješio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1914/14-67 od 12. siječnja 2015. u točki I. izreke.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud odbacio tužbu u pobijanoj točki I. izreke. Tako je sud prvog stupnja odlučio jer je rješenjem od 9. listopada 2014. nastavio prekinuti postupak zbog otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom i pozvao tužitelja da se u roku od 15 dana očituje je li prijavio tražbinu u stečajnom postupku, kao i da prema odredbi čl. 180. Stečajnog zakona označi iznos i ispladni red u kojem zahtijeva utvrđenje osporene tražbine kako je to označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu te da postavi zahtjev sukladno odredbi čl. 187. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) uz upozorenje da će ako ne postupi po rješenju sud zbog nedostatka procesnih pretpostavki odbaciti tužbu kao nedopuštenu. Kako tužitelj

nije dokazao da je tražbinu prijavio u stečajnom postupku, odnosno da je ona ispitana i osporena te da je upućen nastaviti parnicu sud je zbog nedostatka procesne pretpostavke tužbu kao nedopuštenu odbacio. Odluka je donesena primjenom odredbi čl. 96., čl. 179. i čl. 180. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 117/08, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ) te sukladno odredbi čl. 187. st. 2. i čl. 288. st. 2. ZPP-a.

Protiv tog rješenja žalbu je pravovremeno izjavio tužitelj zbog svih žalbenih razloga. U bitnom navodi da je izostala savjesna i brižljiva ocjena izvedenih dokaza, ustanovljenog činjeničnog supstrata kako u pojedinačnom tako i u skupnom kontekstu što je protivno odredbi čl. 8. u vezi s čl. 354. st. 1. ZPP-a. Navodi da je tužitelj razlučni vjerovnik u stečajnom postupku nad tuženikom jer je na temelju prethodne mjere upisana predbilježba upisa založnog prava na nekretninama u vlasništvu tuženika te se zbog toga morao nastaviti parnični postupak bez dovodenja u pitanje procesne pretpostavke. Tužitelj može svoju tražbinu namiriti kao vjerovnik stečajne mase, a stečajni sudac i upravitelj su morali imati uvrštenu tražbinu u popisu tražbina. Tvrdi da je odvjetnička vježbenica kod tužiteljevog punomoćnika nazočila ispitnom ročištu i podnijela prijavu tražbine te se zbog toga parnica i mogla nastaviti i bez dokaza da je tražbina prijavljena u stečajnom postupku. Kako je sud na prijedlog tužitelja donio odluku o nastavku parnice tužitelj smatra su se ispunile procesne pretpostavke za nastavak parnice. Zbog toga nalazi pogrešnim pravno shvaćanje prvostupanjskog suda koje je u protivnosti s izvedenim dokazima. Predlaže pobijano rješenje preinačiti i prihvatiti tužbeni zahtjev odnosno ukinuti ga i predmet vratiti na ponovan postupak.

Tužiteljeva žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Pobijana odluka nije zahvaćena nekom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijano je rješenje moguće ispitati i u njemu su sadržani razlozi o odlučnim činjenicama, a ti su razlozi jasni i obrazloženi te ne postoji proturječnost o odlučnim činjenicama između onog što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika i samih tih isprava i zapisnika. Odlučujući o zahtjevu sud je pravilno primijenio odredbe Stečajnog zakona i Zakona o parničnom postupku odlučujući o dopuštenosti tužiteljevog zahtjeva za pružanjem kondemnatorne i deklaratorne zaštite.

Drugostupanjski sud prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskim rješenjem i primjenu materijalnog prava i u smislu odredbe čl. 375. st. 5. ZPP-a neće posebno obrazlagati rješenje.

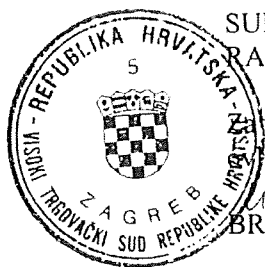
Neosnovano žalitelj dovodi u vezu ovlasti i dužnosti stečajnog upravitelja propisane Stečajnim zakonom i svoju obvezu odnosno pravo podnijeti prijavu svoje tražbine u stečajnom postupku. Odredbu čl. 215. st. 1. ZPP-a o nastavku prekinutog postupka nije moguće pravilno tumačiti bez ispunjenja pretpostavki iz čl. 179. SZ-a. Dakle, ako je u vrijeme

otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem parnice. Odredbom čl. 179. SZ-a propisano je da prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena u roku od osam dana od primitka rješenja o upućivanju u parnicu. U konkretnoj situaciji tužitelj je kao stečajni vjerovnik podnio prijedlog za nastavak postupka te je sud prilikom odlučivanja o osnovanosti takvog prijedloga bio dužan utvrditi je li tražbina koja je predmet parnice osporena. Dakle, tužitelj kao stečajni vjerovnik ne može svoju novčanu tražbinu ostvariti zahtjevom za pružanje kondemnatorne pravne zaštite jer to predstavlja nedopušteni put pravne zaštite, a isto tako nedostaje mu procesna legitimacija za deklaratornu pravnu zaštitu utvrđenje tražbine jer nije podnio prijavu tražbine niti je ona ispitana i osporena te nije upućen na parnicu na utvrđenje osporene tražbine.

Žalbeni navodi o postojanju razlučenog prava zbog upisane predbilježbe založnog prava na temelju prethodne mjere su bez ikakvog učinka na zakonitost pobijanog rješenja. Razlučni vjerovnici, a tužitelj tvrdi da zbog svog založnog prava nije trebao prijaviti tražbinu, imaju pravo pokrenuti ovršni postupak radi prodaje stvari ili unovčenja prema odredbama čl. 164.a SZ-a. Razlučni vjerovnici dužni su obavijestiti stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučenog prava i dijelu imovine stečajnog dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. Razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu ne gube pravo odvojenog namirenja iz predmeta razlučenog prava. Isto tako točno je da stečajni upravitelj, a ne i stečajni sudac sastavlja tablicu o razlučnim pravima o kojima je obaviješten. Ovlasti stečajnog suca propisane su čl. 17. SZ-a i njima je između ostalog propisano da stečajni sudac odlučuje i o drugim pitanjima osim o onima o kojima po Stečajnom zakonu odlučuje koje drugo tijelo stečajnog postupka. Prema tome stečajni sudac nije ovlašten sastaviti posebnu tablicu o razlučnim pravima kako to pogrešno navodi žalitelj.

Slijedom navedenog, valjalo je tužiteljevu žalbu odbiti kao neosnovanu i sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje.

U Zagrebu 9. srpnja 2015.

SUDAC
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

U. Z. B. Vukobratović
BRANKICA CURMAN

